

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 3.5.2005
KOM (2005) 177 galutinis

ŽALIOJI KNYGA

dėl finansinių paslaugų politikos (2005–2010 m.)

(pateikta Komisijos)

TURINYS

BENDRAS POLITIKOS TIKSLAS.....	3
1. PAGRINDINIŲ POLITIKOS KRYPTIŲ ORIENTACIJA	4
2. GERESNIS REGLAMENTAVIMAS, PERKĖLIMAS, VYKDYMO UŽTIKRINIMAS IR NUOLATINIS VERTINIMAS.....	8
3. FINANSINIŲ PASLAUGŲ TEISĖS AKTŲ KONSOLIDAVIMAS 2005–2010 M. LAIKOTARPIU.....	9
3.1. LIKUSIŲ PRIEMONIŲ UŽBAIGIMAS	9
3.2. VEIKSMINGA PRIEŽIŪRA.....	10
3.3. SĄLYGŲ TARPVALSTYBINIAM INVESTAVIMUI IR KONKURENCIJAI SUDARYMAS.....	10
3.4. IŠORINĖ DIMENSIJA.....	10
4. GALIMOS Į TIKSLĄ ORIENTUOTOS NAUJOS INICIATYVOS.....	11

I PRIEDAS

- (1) FINANSINĖS INTEGRACIJOS TEIKIAMA EKONOMINĖ NAUDA
- (2) GERESNIS REGLAMENTAVIMAS, PERKĖLIMAS, VYKDYMO
UŽTIKRINIMAS IR NUOLATINIS VERTINIMAS
- (3) VEIKSMINGA PRIEŽIŪRA
- (4) KLIŪTYS TARPVALSTYBINIAM KONSOLIDAVIMUI
- (5) IŠORINĖ DIMENSIJA
- (6) TURTO VALTYMAS
- (7) MAŽMENINĖS FINANSINĖS PASLAUGOS

II PRIEDAS

GRAFIKAI, KURIUOSE NURODYTOS PRIIMTOS PRIEMONĖS, PRIEMONĖS,
DĖL KURIŲ DAR VYKSTA DERYBOS IR RENGIAMOS PRIEMONĖS

ŽALIOJI KNYGA DĖL FINANSINIŲ PASLAUGŲ POLITIKOS (2005–2010 m.)

(Tekstas svarbus EEE)

Pagrindiniai ateinančių penkerių metų Komisijos finansinių paslaugų politikos¹ tikslai yra šie:

- sustiprinti pažangą kuriant integruotą, atvirą, konkurencingą ir ekonomiškai veiksmingą Europos finansų rinką ir pašalinti likusias dideles ekonomines kliūtis;
- skatinti rinką, kurioje būtų sudarytos sąlygos laisvam finansinių paslaugų ir kapitalo judėjimui visoje ES mažiausiomis įmanomomis sąnaudomis ir kuri pasižymėtų tinkama bei veiksminga riziką ribojančia kontrole, finansiniu stabilumu ir aukštu vartotojų apsaugos lygiu;
- įgyvendinti ir užtikrinti esamos teisės aktų sistemos vykdymą bei nuolatinį įvertinimą, visose būsimose iniciatyvose griežtai laikytis geresnio reglamentavimo principų, padidinti priežiūros konvergenciją ir sustiprinti Europos įtaką pasaulinėse finansų rinkose.

Knygoje pateikiamos pirminės Komisijos nuomonės dėl finansinių paslaugų politikos per ateinančius penkerius metus. Joje atsižvelgiama į daugelį bendrų sąlyčio taškų turinčių nuomonių, pareikštų per dvejų metų konsultacijas – pirma keturiose ekspertų grupėse, o vėliau viešosiose konsultacijose². Kitos dvi lygiagrečiai vykdytos iniciatyvos – tai ES Finansinių paslaugų komiteto finansinės integracijos ataskaita³ ir Europos Parlamento Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto ataskaitos dėl esamos ES finansinių rinkų integracijos būklės projektas⁴.

Komisija prašo pateikti pastabas apie šiuos pirminius planus dėl būsimos Europos finansinių paslaugų politikos. Atsakymus siųsti iki 2005 m. rugpjūčio 1 d. šiuo elektroniniu paštu markt-consult-financialservices@cec.eu.int. Atsakymai bus paskelbti Komisijos tinklalapyje, išskyrus atvejus, kai bus gautas aiškus prašymas to nedaryti.

Rengdama galutinę politikos programą, kuri 2005 m. lapkričio mėn. bus pateikta baltojoje knygoje, Komisija atsižvelgs į pateiktas pastabas ir tolesnius Komisijoje vykdomus parengiamuosius darbus.

¹ Tai dalis bendrų Komisijos 2005–2009 m. strateginių tikslų, žr. KOM(2005) 12, 2005 1 26, 1.1 skirsnio 2-a pastraipa ir KOM(2005) 24, 2005 2 2, 3.2.1 punktas.

² http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan/stocktaking_en.htm

³ 2004 m. birželio 2 d. ES finansų ministrų svarstymui pateikta ataskaita (riboto platinimo).

⁴ http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/553/553131/553131en.pdf

1. PAGRINDINIŲ POLITIKOS KRYPTIŲ ORIENTACIJA

Per pastaruosius šešerius metus buvo padaryta didelė pažanga siekiant Europos kapitalo ir finansinių paslaugų rinkos integracijos. Laiku buvo susitarta dėl daugelio būtinų taisyklių, pateiktų Finansinių paslaugų veiksmų plane (FPVP), kurios dabar yra įgyvendinamos. Dėl Lamfalussy proceso⁵ racionalesnėmis ir veiksmingesnėmis tapo Europos sprendimų priėmimo ir reglamentavimo struktūros. Išsiplėtė pastovus ir sistemingas Europos institucijų ir rinkos dalyvių bendradarbiavimas, o įvedus eurą, padidėjo politinis pasitikėjimas integracijos procesu.

Tačiau šis procesas dar nėra baigtas. Prasideda naujas to proceso etapas 2005–2010 m., kurio dėmesys sutelkiamas į visiškai skirtingus aspektus:

- esamų teisės aktų konsolidavimą numatant tik kelias naujas iniciatyvas;
- Europos taisyklių veiksmingo perkėlimo į nacionalinę reglamentavimo sistemą užtikrinimą, priežiūros institucijoms užtikrinant griežtesnį jų laikymąsi;
- pastovų įgyvendinimo vertinimą, Komisijai kruopščiai vykdant tų taisyklių įgyvendinimo praktikoje priežiūrą ir jų poveikį Europos finansų sektoriui.

Valstybės narės, reguliavimo institucijos ir rinkos dalyviai turi tinkamai atlikti savo vaidmenis. Prireikus Komisija nedvejodama siūlys patobulinti ar net panaikinti priemones, kurios neduoda reikiamų rezultatų. Tai būtina siekiant užtikrinti pagaliau pradėjusios veikti Europos reglamentavimo sistemos optimalų funkcionavimą, kad ji duotų naudos rinkos dalyviams, t. y. daugiau kaip 20 mln. Europos verslo subjektų ir 450 mln. Europos piliečių, taigi, iš esmės visai Europos ekonomikai.

Pastarųjų šešerių metų darbotvarkė buvo pagrįsta manymu, kad gilios, lanksčios ir dinamiškos finansų rinkos užtikrins veiksmingą kapitalo ir paslaugų paskirstymą ir teikimą visoje Europos ekonomikoje – tiek didmeniniame, tiek mažmeniniame lygmenyse – ir sudarys pagrindą spartesniam ilgalaikiam augimui ir darbo vietų kūrimui visuose ekonomikos sektoriuose. FPVP teisinių pasiūlymų uždavinys – tarpvalstybinė konkurencija, patekimas į rinką, didesnis skaidrumas, rinkos vientisumas, finansinis stabilumas ir veiksmingumas. Apskritai FPVP teisės aktai buvo pagrįsti šiais principais, ir jų taikymas vis dar aktualus ir šiandien.

⁵ 2001 m. vasario 15 d. Lamfalussy ataskaita pateikta Komisijos tinklapyje http://europa.eu.int/comm/internal_market/securities/lamfalussy/index_en.htm; t. p. žr. I priedo 8 išnašą.

Europos finansinės integracijos (I priedas) ekonominė nauda yra neabejotina. Tai buvo pripažinta ir Lisabonos strategijoje⁶, kurioje didesnis dėmesys kreipiamas ekonomikos augimui ir darbo vietų kūrimui, bei patvirtinta Komisijos tarpiniame vertinime⁷.

Nacionalinių reglamentavimo metodų suderinimas su bendra Europos reglamentavimo sistema yra nelengvas uždavinys, kuris iš nacionalinių vykdomųjų institucijų ir rinkos dalyvių pareikalaus didelių *ex-ante* koregavimo išlaidų. Sudėtingas jau pačių šio pereinamojo laikotarpio problemų sprendimas, ypač dėl to, kad jų sprendimas daugiausia numatytas per trumpą laikotarpį (2005–2007 m.). Tačiau susirūpinimas dėl šių pereinamojo laikotarpio sąnaudų neturėtų nustelbti suvokimo apie ilgalaikę ekonominę naudą. Alternatyva yra tokia – susiskaldžiusios ir neefektyviai veikiančios finansų rinkos ir (arba) likvidumo fondų kratynys su skirtinga, nekoordinuota rizikos valdymo praktika ir didesnėmis kapitalo sąnaudomis. Finansinių paslaugų veiksmų plane sukurta pamatinė teisinė sistema, kuria sudarytos sąlygos emitentams, investuotojams ir finansinių paslaugų teikėjams be nereikalingų teisinių kliūčių veikti visos Europos lygmeniu. Dabar svarbiausia, kad ta sistema gerai veiktų.

Ekonominiai duomenys ir situacija rinkoje rodo, kad Europos finansinė integracija vyksta daugelyje sektorių: didmeninėse rinkose, biržose, finansinių rinkų infrastruktūros, kaip antai tarpuskaitos ir atsiskaitymų, srityse. Tai pagerino sąlygas visiems finansinių paslaugų naudotojams. Pradedama ryškėti Europos rinkos vaizdas, tačiau dar daug ką reikia nuveikti tiek pirmiau minėtose srityse, tiek kitose srityse mažmeninėse ir didmeninėse rinkose. Pavyzdžiui, mažmeninės prekybos rinka vis dar yra susiskaldžiusi, o patekimas į kai kurias rinkas yra neįmanomas. Šias kliūtis būtina kruopščiai įvertinti, ypač kad būtų galima nustatyti, ar jos nesudaro didelių ekonominių kliūčių laisvam kapitalo ir finansinių paslaugų judėjimui.

Gerai veikianči rizikos kapitalo rinka yra strategiškai svarbi skatinant naujų ir novatoriškų įmonių ir verslumo kultūros augimą, didinant našumą ir tvarų Europos ekonomikos augimą. Šiuo metu savo veiksmingumu Europos rizikos kapitalo rinka gerokai atsilieka už, pavyzdžiui, JAV rizikos kapitalo rinką. Todėl svarbu nustatyti prioritetus kitoms iniciatyvoms šioje srityje.

Visose srityse prieš teikiant naują pasiūlymą ir atliekant po įgyvendinimo vykdomą vertinimą bus griežtai laikomasi geresnio reglamentavimo principo – pradedant politikos formavimu, atviromis ir skaidriomis konsultacijomis įvairiais lygmenimis ir baigiant išsamiais ir įtikinamais ekonominio poveikio įvertinimais. Tai yra būtina siekiant sumažinti finansų

⁶ 2000 m. kovo 23–24 d. Lisabonos Europos Vadovų Taryba sutarė dėl naujo strateginio ES tikslo ateinančiam dešimtmečiui – kad ES taptų konkurencingiausia ir dinamiškiausia žiniomis paremta ekonomika pasaulyje, kurioje tvarus ekonomikos augimas būtų suderintas su didesniu bei geresnės kokybės užimtumu ir tvirtesne socialine sanglauda.

⁷ Augimas ir darbo vietos: nauja Lisabonos strategijos pradžia, 2005 m. vasario mėn. – http://europa.eu.int/growthandjobs/pdf/COM2005_024_en.pdf

institucijų ir emitentų administravimo sąnaudas ir padidinti Europos finansų sektoriaus konkurencingumą.

Tokią tvarką taip pat turėtų taikyti Europos Parlamentas ir Taryba, kad įrodymais pagrįsti Komisijos pasiūlymai netaptų pernelyg painiais. Ypač valstybės narės turėtų vengti teisės aktus „aplipdyti“ įvairiais reglamentuojančiais papildymais, kurių taikymo sritis viršytų pačių direktyvų taikymo sritį (vadinamasis „pauksinimo“ procesas). Taip panaikinami vieno ES taisyklių rinkinio teikiami pranašumai ir Europos pramonė apsunkinama nereikalinga našta ir sąnaudomis⁸.

Kaip ir iki šiol, yra būtina įrodymais pagrįsta tikimybė, kad bet kokie nauji Europos finansinių paslaugų teisės aktų ir jų įgyvendinimo taisyklių pasiūlymai duos didelės ekonominės naudos efektyvumo ir stabilumo prasme. Vienas iš kriterijų būtų tai, kiek tomis priemonėmis palengvinamas tarpvalstybinis verslas ir padidinamas Europos finansų rinkų konkurencingumas, tuo pačiu apsaugant vidaus stabilumą.

Komisija ir toliau sieks visuose parengiamuosiuose etapuose pasiekti kiek įmanoma didesnę sutarimą glaudžiai ir skaidriai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir Europos Parlamentu, ES priežiūros tinklais (CEBS⁹, CEIOPS¹⁰ ir CESR¹¹), Europos centriniu banku, rinkos dalyviais, o ateityje aktyviau bendradarbiaudama ir su vartotojų grupėmis¹². Skirtingose valstybėse narėse laikomasi skirtingų požiūrių dėl reglamentavimo, todėl rengiant Europos teisės aktus būtina rasti pusiausvyrą šiais sudėtingais klausimais, kaip tie teisės aktai geriausiai atitiktų Europos interesus. Priimant bet kokius teisės aktus turi būti laikomasi Sutarties subsidarumo ir proporcingumo principų¹³ ir turi būti stiprinama konkurencija.

Reikia toliau plėtoti svarbias diskusijas dėl Europos priežiūros konvergencijos. Priežiūros sistemoje turi būti numatytos reikiamos priemonės, kad Europos finansinių paslaugų reglamentavimas būtų efektyvus ir taip padėtų visoje Europoje vykdomam verslui. Rezultatai turi užtikrinti visišką demokratinę atskaitomybę valstybėms narėms ir Europos Parlamentui. Šiame kontekste Europos konstitucijos¹⁴ įsigaliojimas

⁸ Žr. Komisijos rekomendaciją dėl geriausios praktikos valstybių narių ES teisės aktų perkėlimui – SEC(2004) 918.

⁹ 2004 m. sausio 1 d. įsteigtas Europos bankų priežiūros komitetas.

¹⁰ 2003 m. lapkričio 24 d. įsteigtas Europos draudimo ir darbo pensijų priežiūros komitetas.

¹¹ 2001 m. birželio 7 d. įsteigtas Europos vertybinių popierių reguliuotojų komitetas.

¹² FIN-USE finansinių paslaugų ekspertų forumas jau dabar Komisijai teikia vertingos informacijos apie vartotojų požiūrį.

¹³ Kai sprendimai dėl teisės aktų leidybos yra pateisinami, jie priimami ES mastu tik tada, jei aišku, kad vietos lygiu vykdytos priemonės nepasiekė tikslo arba yra neįgyvendinamos. Jų poveikis neturi viršyti poveikio, būtino tinkamam vidaus rinkos veikimui.

¹⁴ Ypač (naujas) I-36 straipsnis, kuriuo Europos Parlamentui ir Tarybai suteikiama atšaukimo teisė, kad būtų galima kontroliuoti Komisijos priimtus reglamentus.

vaidina svarbų vaidmenį užtikrinant Lamfalussy proceso¹⁵ tęstinumą ir tvarumą vidutinės trukmės laikotarpiu.

Kadangi reglamentavimo sistema ir priežiūros struktūros didžiaja dalimi jau veikia, Komisija numato, kad per ateinančius metus didės jų sąveiką įvairiose politikos srityse, ypač konkurencijos ir vartotojų politikos srityse. Jau paskelbta apie kai kuriuose sektoriuose vykdomus tyrimus finansinių paslaugų srityje. Komisija norėtų, kad rinkos dalyviai vaidintų aktyvesnį vaidmenį ir nuolat – pirma nacionaliniu lygmeniu, o tada Komisijai – praneštų apie aiškius bet kokio pobūdžio pažeidimus bei antikonkurencinę elgseną.

Kitos horizontalios ir papildomos politikos sritys (įmonių valdymas, įmonių teisės reforma, apskaita, įstatymų numatytas auditas) taip pat yra labai svarbios stiprinant pasitikėjimą Europos finansų rinkomis ir jų skaidrumą. Nors darbas šiose srityse nepatenka į šios žaliosios knygos nagrinėjimo sritį, jis bus vykdomas pagal sutartą grafiką¹⁶ remiantis geresnio reguliavimo ir supaprastinimo principais. Įmonės, apskaitininkai, auditoriai ir kiti rinkos dalyviai savo darbe turi remtis aukščiausiais etiniais standartais. Nacionaliniai priežiūros vykdytojai turi užtikrinti, kad šie standartai būtų veiksmingai taikomi, taip pat ir ofšorinių finansinių centrų atžvilgiu. Priešingu atveju stiprės rinkos ir politinis spaudimas dėl papildomo reglamentavimo šiose ir kitose srityse. Šiuo metu šis ir kiti klausimai svarstomi vykdant 4-osios ir 7-osios bendrovių teisės direktyvų dėl apskaitos standartų peržiūrą siekiant padidinti informacijos atskleidimo reikalavimus įmonėms, įsteigtoms ofšoriniuose finansų centruose.

Vis didesnę politinę svarbą įgauna diskusijos dėl pasaulinių standartus nustatančių institucijų, pavyzdžiui, Tarptautinės standartų valdybos, valdymo, finansavimo ir politinės atskaitomybės ateityje. Komisija mano, kad būtina sustiprinti visuomenės vykdomą šių institucijų priežiūrą siekiant užtikrinti, kad būtų deramai atspindėti suinteresuotųjų šalių požiūriai, užtikrintas deramas skaidrumas, deramas procesas ir tvarus finansavimas.

Žvelgiant plačiau, Europa turi geras strategines galimybes daryti įtaką nustatant besiformuojančios pasaulinės finansų rinkos reglamentavimo parametrus. Štai kodėl labai svarbus ES ir JAV dialogo dėl finansų rinkų stiprinimas ir finansinių santykių su Japonija, Kinija ir, pavyzdžiui, Indija, stiprinimas (žr. 3.4). Komisija palaiko tų dialogų darbotvarkės išplėtimą, kad jie taptų labiau orientuoti į ateitį ir būtų labiau pagrįsti rinkos dalyvių pateikta informacija. Toliau bus siekiama atverti trečiųjų šalių finansų rinkas tiek Dohos prekybos ture, tiek dvišaliais ir regioniniais prekybos

¹⁵ "Saulėlydžio" išlygos vertybinių popierių srityje įsigalios nuo 2007 m. Pagal tas išlygas, baigsis Komisijai suteiktos galios priimti įgyvendinimo priemones pagal komitetų procedūrą (Lamfalussy proceso 2 lygmuo), išskyrus atvejus, kai Taryba ir Europos Parlamentas aiškiai sutiks jas pratęsti (Komisijai pateikus bendro sprendimo pasiūlymą).

¹⁶ Įmonių valdymo ir įmonių teisės veiksmų planas: TAS įgyvendinimas, 8-oji bendrovių teisės direktyva, TAS priėmimas trečiojoje šalyse, Pavyzdžiui JAV, įmonių valdymo struktūrų skaidrumas, akcininkų struktūrų gerinimas ir t. t.

susitarimais.

Komisija norėtų iš suinteresuotųjų šalių sužinoti, ar:

- jos sutinka su bendrais Komisijos politikos per ateinančius penkerius metus tikslais;
- jos sutinka su pirmiau nurodytų pagrindinių politikos krypčių orientacija.

2. GERESNI REGLAMENTAVIMAS, PERKĖLIMAS, VYKDYMO UŽTIKRINIMAS IR NUOLATINIS VERTINIMAS

Geresni ekonominiai rodikliai ir gerovės kūrimas didžiąja dalimi priklausys nuo Europos institucijų, priežiūros institucijų ir rinkos dalyvių gebėjimo užtikrinti nuoseklų esamų nuostatų taikymą ir jų vykdymo užtikrinimą siekiant, kad geriausios praktikos principų taikymas taptų norma (I priedo II skirsnis). Tokiu būdu – nuosekliai ir tiksliai aiškinant Bendrijos teisę ir vengiant teisinių neaiškumų bei dviprasmybių – visiems sukuriamos vienodos sąlygos. Tam būtina sustiprinti vykdymo užtikrinimo mechanizmus ir, *inter alia*, per Europos priežiūros tinklus juos tarpusavyje susieti visose valstybėse narėse. Tokia bendra atsakomybė yra pagrindinė problema, su kuria susiduria 25 valstybės narės apimanči Europos Sąjunga, kurios dar laukia nauji plėtros etapai.

Prioritetai yra tokie:

- toliau atvirai ir skaidriai vykdyti politikos formavimą kiek galima platesniu mastu ir visais lygmenimis taikant konsultacinius mechanizmus;
- supaprastinti ir konsoliduoti visas reikiamas finansinių paslaugų nuostatas (Europos ir nacionaliniais lygmenimis)¹⁷;
- suvienodinti standartus ir praktiką priežiūros lygmeniu, tuo pačiu atsižvelgiant į politinę atskaitomybę ir esamas institucines ribas;
- bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis pagerinti teisės aktų perkėlimą ir užtikrinti nuoseklų jų įgyvendinimą;
- įvertinti, ar esamos direktyvos ir reglamentai duoda reikiamą ekonominę naudą ir juos panaikinti, jei jie tokios naudos neduoda;
- prireikus, pagal pažeidimų procedūras, pagrįstas esamais teisės aktais ir precedentų teise, užtikrinti deramą įgyvendinimą ir vykdymo užtikrinimą.

¹⁷

Ateinančiais metais gali būti atrinkti keli bandomieji projektai siekiant jų supaprastinimo. Gali būti naudinga atlikti galimybių studiją, kad išsiaiškinti, ar su laiku galima visas nuostatas sutraukti į vieną nuoseklių teisės normų rinkinį (tam tikrą „Finansinių paslaugų nuostatų knygą“).

Komisija norėtų iš suinteresuotųjų šalių sužinoti, ar:

- jos sutinka su nustatytomis prioritetinėmis priemonėmis;
- kokių papildomų priemonių reikėtų imtis, kad būtų paskatintas nuoseklus Europos teisės aktų taikymas ir jų vykdymo užtikrinimas.

3. FINANSINIŲ PASLAUGŲ TEISĖS AKTŲ KONSOLIDAVIMAS 2005–2010 M. LAIKOTARPIU

3.1. LIKUSIŲ PRIEMONIŲ UŽBAIGIMAS

PRIIMAMI TEISĖS AKTAI IR RENGIAMOS PRIEMONĖS

Svarbiausias ateinančių dvylikos mėnesių prioritetas – užbaigti likusius nebaigtus derybų Europos Parlamente ir Taryboje etapo klausimus ir darbus, susijusius su šiuo metu Komisijoje rengiamomis pagrindinėmis priemonėmis.

Pastarosios priemonės apima (galimą) finansinių paslaugų po sandorių sudarymo (tarpuskaitos ir atsiskaitymų) direktyvą, naująją draudimo bendrovėms taikomą mokumo sistemą ir (galimą) siūlomą teisės akto projektą dėl mokėjimų (žr. II priedą). Minėtų priemonių rengimas bus grindžiamas išsamiu poveikio įvertinimu bei plataus masto konsultacijomis su suinteresuotomis šalimis.

SRITYS, KURIOSE KOMISIJA GALI NUSPRĘSTI NETEIKTI PASIŪLYMO

Komisija yra įsipareigojusi veikti tik tada, kai iniciatyvos Europos lygmeniu duoda aiškia ekonominę naudą verslui, rinkoms ir vartotojams. Konkrečiai šiuo metu Komisija nagrinėja **reitingus nustatančių agentūrų** ir **finansų analitikų** sektorius, kur, gavus CESR ir CEBS rekomendacijas, turi būti priimtas sprendimas, ar šiame etape reikalingi papildomi teisės aktai, ar pakaks esamų Piktnaudžiavimo rinka direktyvos nuostatų bei savireguliacijos¹⁸ ir priežiūros mechanizmų. Jau dabar yra aišku, kad Komisija neteiks jokių įgyvendinimo priemonių pagal Įmonių perėmimo pasiūlymų direktyvą.

Tačiau net jei Komisija nuspręstų neteikti pasiūlymų šiose ir kitose srityse, ji nedvejodama persvarstys savo poziciją, jei rinkos tendencijos ateityje rodytų, kad yra būtinas ryžtingas įsikišimas.

SRITYS, KURIOSE KOMISIJA GALI PERSVARSTYTI SAVO PASIŪLYMĄ

Po ES valstybių narių susitarimo dėl prisijungimo prie **Hagos konvencijos** (daugiašalio susitarimo dėl įstatymų kolizinių normų,

¹⁸ Pavyzdžiui, Tarptautinės vertybinių popierių komisijų organizacijos (IOSCO) kodeksas.

susijusių su tarpininko laikomais vertybiniais popieriais¹⁹), Komisija pateikė pasiūlymą jo pasirašymui, bet neseniai kai kurios valstybės narės ir ECB išreiškė susirūpinimą dėl Konvencijos. Komisija iki 2005 m. atliks teisinį įvertinimą, apsvarstydama iškeltus klausimus, ir tada nuspręs, ar reikia pataisyti esamą pasiūlymą pasirašymui.

3.2. VEIKSMINGA PRIEŽIŪRA

Vykstant Europos finansinės integracijos procesui, priežiūros institucijos susiduria su naujais sunkumais. Svarbesne tampa tarpvalstybinės rizikos priežiūra ir, nors integracija sustiprins bendrą stabilumą, padidėja pavojus, kad pavyzdžiui, žlugus sistemai, poveikis persiduotų į kelias finansines rinkas ir (arba) darytų poveikį kelioms visos ES mastu veikiančioms grupėms. Komisija mano, kad šias problemas galima išspręsti taikant evoliucinį „nuo apačios į viršų“ metodą (I priedo III skirsnis).

3.3. SĄLYGŲ TARPVALSTYBINIAM INVESTAVIMUI IR KONKURENCIJAI SUDARYMAS

Finansinių paslaugų sektoriaus konsolidavimas turi būti grindžiamas rinkos veiksniais. Tuo pat metu būtina užtikrinti kai kurių sričių finansinės sistemos tvirtumą ir stabilumą. Sąnaudos ir kliūtys, susijusios su tarpvalstybinėmis operacijomis, dideliu mastu kliūdo tarpvalstybiniam investavimui ir ekonominiam racionalizavimui Europoje. Preliminarioje ataskaitoje Komisija nustatė galimas kliūtis ir pakvietė suinteresuotąsias šalis pareikšti nuomones dėl jų nuomone, pačių didžiausių kliūčių²⁰. Tų nepagrįstų kliūčių panaikinimas arba bent sumažinimas sustiprintų sektorių ir visos ekonomikos konkurencingumą ir prisidėtų prie ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo (I priedo IV skirsnis).

3.4. IŠORINĖ DIMENSIJA

Komisija atidžiai stebės, kad valstybės kandidatės vykdytų savo įsipareigojimus finansinių paslaugų srityje. Be to, prioritetiniu uždaviniu ir toliau turi likti Europos įtakos pasaulio arenoje didinimas ir Europos finansų sektoriaus konkurencingumo pasauliniu mastu užtikrinimas. Finansinių paslaugų teikimas – tai pasauliniu mastu vykdomas verslas, todėl pokyčiai vienos šalies teisinėje sistemoje turi poveikį kitoms šalims. I priedo V skirsnyje pateikiami nustatyti (reglamentavimo) tikslai ir nurodoma pažanga, padaryta vykstant atviriems *ex-ante* dialogams reglamentavimo klausimais su JAV ir Kinija. Komisija taip pat norėtų per ateinančius penkerius metus sustiprinti finansinius ryšius su kitomis šalimis, pavyzdžiui, Japonija ir, jei įmanoma, Indija.

Komisija norėtų iš suinteresuotųjų šalių sužinoti, ar:

– jos sutinka su nustatytomis priemonėmis, dėl kurių Komisija gali

¹⁹ Manoma, kad visuotinė teisinė formulė nuosavybės teisių nustatymui yra ypač naudinga tais atvejais, kai vertybinius popierius laiko finansinių tarpininkų grupės skirtingose šalyse.

²⁰ http://europa.eu.int/comm/internal_market/finances/cross-sector/index_en.htm#obstacles

nuspręsti nesiimti veiksmų, ir ar yra kitų konkrečių sričių, kuriose Komisija neturėtų teikti šiuo metu rengiamų pasiūlymų, ar sričių, kuriose Komisija turėtų apsvarstyti priemonių atšaukimą;

- jų nuomone, esama reglamentavimo ir priežiūros sistema yra pakankama su priežiūra susijusiems klausimams spręsti artimiausiais metais, ir kuriose srityse yra trūkumų bei kaip veiksmingiausiai juos būtų galima ištaisyti;
- kokie turėtų būti reglamentavimo ir bendradarbiavimo veiklos pasauliniu mastu tikslai, kokius sektorius ir prioritetines sritis ta veikla turėtų apimti.

4. GALIMOS Į TIKSLĄ ORIENTUOTOS NAUJOS INICIATYVOS

Remdamasi dvejų metų konsultacijų, prasidėjusių keturių ekspertų grupių darbu, proceso metu pareikštomis nuomonėmis, Komisija nustatė dvi aiškias politikos sritis, kuriose naujos iniciatyvos galėtų duoti naudos Europos ekonomikai: **turto valdymas** (I priedo VI skirsnis) ir **mažmeninės finansinės paslaugos**. Darbas šiose srityse bus vykdomas pagal „nuo apačios į viršų“ metodą ir grindžiamas konsultacijomis bei rinkos tendencijomis.

FPVP vertinimo procese buvo nustatyta, kad daugiau dėmesio reikia skirti mažmeninių finansinių paslaugų rinkai (I priedas VII skirsnis). Nors didelė pažanga padaryta finansinių rinkų integracijos srityje, mažmeninių finansinių paslaugų rinkos, t. y. vartotojams teikiamų finansinių paslaugų rinkos, vis dar yra labai susiskaldžiusios.

Komisijos vaidmuo yra palengvinti mažmeninių finansinių paslaugų teikimą Europoje. Tarpvalstybinių paslaugų teikimo srityje gali būti išskirti keturi perdavimo kanalai, kai: (i) vartotojas perka paslaugą iš paslaugos teikėjo kitoje valstybėje narėje nuvykdamas į tą valstybę; (ii) įmonė parduoda finansines paslaugas vartotojams kitoje valstybėje narėje, kurioje ji nėra įsteigta; (iii) įmonė įsteigiama daugiau nei vienoje valstybėje narėje ir pritaiko savo siūlomas paslaugas vietos rinkoms; (iv) nors ir teikiamos vietos lygmeniu, paslaugos formuojamos Europos lygmeniu.

Nors vieningo Europos verslo ir vartotojų paso sukūrimas, atrodo, duotų daugiausiai naudos, šiuo metu svarstomi ir kita galima tvarka, pavyzdžiui, vadinamoji „26-ųjų nuostatų“ tvarka tiems vykdytojams ir vartotojams, kurie nori veikti tarpvalstybiniu mastu, paliekant nepakeistus 25 nacionalinių nuostatų rinkinius. Kol kas dar neaišku, ar 26-ųjų nuostatų tvarka duos naudos. Be to, būtų sunku pasiekti sutarimą dėl neprivalomų tik tam tikriems produktams skirtų europinių standartų. Tačiau Komisija atkreipia dėmesį į šias diskusijas ir, vykdydama galimybių studiją, ketina detaliau išnagrinėti tų 26-ųjų nuostatų tvarką, pavyzdžiui, paprasto (terminuoto gyvybės) draudimo ir taupymo produktų srityse.

Todėl, siekiant nustatyti kliūtis ir išnagrinėti galimus jų sprendimo būdus, Komisija siūlo sukurti tam tikrą mažmeninės prekybos produktų diskusijų

grupės, kurias sudarytų tos srities specialistai, atstovaujantys tam tikrų sektorių ir vartotojų interesams. Tas darbas bus pagrįstas plataus masto tyrimais.

GALIMŲ BŪSIMŲ VEIKSMŲ SRITYS

Hipotekos kreditai yra viena iš sričių, kurioje tolesnė mažmeninių paslaugų integracija galėtų duoti naujos su sąlyga, kad produktų skaičius rinkoje nebūtų ribojamas. 2005 m. vasarą numatomoje žaliojoje knygoje bus išnagrinėtos Hipotekos kreditų diskusijų grupės ataskaitoje pateiktos 48 rekomendacijos. Po išsamių konsultacijų galėtų būti paskelbtos konkrečios iniciatyvos, tačiau ne anksčiau kaip 2006 m.

Remiantis ekspertų grupių išvadomis ir viešosiose konsultacijose pareikštomis nuomonėmis, taip pat gali būti vertinga apsvarstyti šiuos klausimus:

- **esamų nuostatų dėl informacijos reikalavimų kodifikavimo ir, galbūt, supaprastinimo** klausimą, siekiant, be kita ko, užtikrinti skirtingų tekstų nuoseklumą ir vieningumą²¹;
- **finansinio tarpininkavimo** klausimą, ypač dėl sąlygų sudarymo patyrusiems ir patikimiems tarpininkams teikti tarpvalstybines paslaugas, taikant visiško skaidrumo principą, susijusį su atlyginimu už paslaugas ir santykiais su teikėjais. Šioje srityje jau daug nuveikta²². Tačiau atsižvelgiant į produktų ir finansinių paslaugų teikėjų struktūros pokyčius, reikia iširti, ar reikalingas tolesnis įmonių elgsenos kodekso, nuostatų konsultavimo pardavimo klausimais ir informacijos reikalavimų nuostatų suderinimas;
- **banko sąskaitų** klausimą, ypač išnagrinėti kliūtis sąskaitų atidarymui kitose valstybėse, taip pat klausimus, susijusius su jų tvarkymu, perkeliamumu, pervedimu ir uždarymu. Atrodo, kad yra problemų, ypač susijusių su, pavyzdžiui, nerezidentais ir reikalavimais dėl tapatybės nustatymo.

Komisija norėtų iš suinteresuotųjų šalių sužinoti:

- ar jos sutinka su nustatytais naujomis prioritetinėmis sritimis;
- kokie yra įvairių tarpvalstybinių paslaugų teikimo metodų pranašumai ir trūkumai, ar verslo įmonių požiūriu būtų naudinga sukurti 26-ųjų nuostatų tvarką, ir kurioms verslo sritims ši tvarka galėtų duoti naudos;
- kaip sudaryti sąlygas vartotojams veiksmingiau naudotis finansiniais produktais ir ar tokių sąlygų sudarymui būtina vykdyti

²¹ Komisija kuria Bendrą pagrindų sistemą kaip priemonę Europos sutarčių teisės nuoseklumui padidinti.
²² Pagal Draudimo tarpininkavimo direktyvą ir Finansinių priemonių rinkos direktyvą.

daugiau profesionalių ir nepriklausomų konsultacijų bei daugiau ir geresnių mokymų finansinių paslaugų srityje;

- ar jos sutinka su klausimais, išvardytais minėtame mažmeninių produktų sąraše, ir ar jos galėtų nurodyti kitas sritis, kuriose naudos galėtų duoti papildomi veiksmai ES lygmeniu.

Annex I, Section I-Economic benefits from financial integration

The financial sector plays a key role in the economy by allocating economic resources efficiently in time and space and thereby enabling real-sector activity to expand and develop optimally. In playing this role, a well-functioning financial sector should provide the means to:

- execute financial securities transactions on a cost-effective and safe basis through the appropriate mechanisms for trading, clearing, settlement and custody
- pool investor resources, subdivide shares in available investment opportunities, and spread the risk, thereby overcoming issues of scale in the resource allocation process
- rapidly be able to finance and respond to new business opportunities
- price and manage effectively the risks related to financial transactions
- reflect available information efficiently in prices so as to overcome problems of co-ordination in decentralised decision making;
- meet consumers' needs at reasonable cost; and
- address possible incentive problems created by the existence of information asymmetries and by the principal-agent relationship in the financial intermediation process.

So that:

- small and medium sized entities (vital for EU job-creation) can access a wider availability of risk capital and more innovative and lower cost finance to fuel their growth
- larger companies profit from an overall reduction in the cost of capital and a wider range of financial products
- the public sector can meet its financing needs at lower cost
- consumers benefit from improved returns on investment funds or life products, or reduced borrowing costs; to access a wider choice of investment opportunities and cheaper and more reliable ways of paying for goods and services;
- financial stability can improve and the European market becomes more attractiveness for foreign capital inflows; and
- the society as a whole to help finance the major structural economic challenge Europe faces – namely its long run pension deficit – by introducing more efficient pan-European markets for long-term savings products.

To the extent that the financial sector is constrained in the performance of these various functions, there is a consequent cost in terms of sub-optimal economic performance and welfare loss.

Within the European Union, the financial sectors of the Member States have evolved to reflect specific national conditions and preferences. While these systems are generally efficient from a national perspective, they are much less so when viewed from the perspective of a progressively integrating European economy. Over time, a divergence has emerged at European level between the real sector which increasingly operates on a cross-border basis and a still highly fragmented financial sector. The degree of fragmentation has been such that the European financial sector cannot function efficiently and therefore acts as a drag on the overall performance of the European economy. The costs and risks associated with cross-border financial transactions are unnecessarily high, thereby discouraging the conduct of financial activity on a pan-European basis. The result has been an inefficient allocation of economic resources due to unexploited scale/scope economies, sub-optimal risk management, inefficient pricing and reduced opportunities for an optimal distribution of investment/consumption over time.

In light of these inefficiencies, financial integration has been a European policy priority since 1998 and now forms an integral part of the Lisbon strategy. The underlying economic rationale is that financial integration will enhance the level of financial development throughout Europe and thus contribute positively to the performance of the European economy. A more efficiently functioning economy will mean more jobs as new business opportunities open up. The largest benefits could accrue to those Member States with the least developed financial markets – facilitating over time economic convergence within the Union.

Given their growth potential and their share of GDP, financial service sectors have a direct and decisive impact on the aggregate competitiveness of modern economies. For example, the key differences in economic performance between Europe and the United States, with US productivity growth showing a strong acceleration during the second half of the 1990s, can be found in a limited number of intensive ICT-using services which account for much of the overall US-EU gap in productivity growth since 1995. More specifically, the US showed rapid productivity expansion in securities trading²³. According to a study by McKinsey Global Institute, the introduction of pro-competitive regulations played a significant role in this remarkable performance. Very recently both the Sapir report²⁴ and the Kok report²⁵ have stressed the importance of completing the single market for financial services because of the role that financial services play both on the supply and on the demand side of the different national economies.

²³ Bart van Ark, Robert Inklaar, Robert H. McGuckin “Changing Gear” Productivity, ICT and Service Industries: Europe and the United States”, Paper for ZEW Conference 2002 on Economics of Information and Communication Technologies, June 24-25, Mannheim.

²⁴ Sapir et al. “An Agenda for a growing Europe”, Oxford University Press, March 2004.

²⁵ Kok et al. “Facing the challenge: the Lisbon strategy for growth and employment”, Report to the Commission, November 2004

Despite the fact that it will take a considerable time before the overall financial and economic impact of the FSAP measures can be assessed directly, the case for creating integrated, open and efficient EU capital and financial services markets remains as strong as ever. This view is supported by the economic literature.

Consecutive studies calculated the economic benefits of financial integration:

- the Cecchini report of 1988 estimated that the integration of the financial markets of 8 Member States would increase the value-added of their financial services by 0.7% of GDP²⁶
- the London Economics study²⁷ (end of 2002) focused on the benefits from integration by calculating the static efficiency gains from deeper and more liquid equity and bond markets in EU15. The study concluded that fully integrated markets would lower the cost of capital for companies by 0.5% and increase the GDP-level over time by 1.1%
- the CEPR study²⁸ (end 2002) looked at the relationship between financial integration and growth from a micro-economic point of view. The study concludes that, in a scenario in which manufacturing companies would have the same access to finance as the US companies, value-added growth in European manufacturing is estimated to increase by 0.75-0.94% on a durable basis.

Quantifying the costs and benefits of financial integration is very difficult and is subject to significant data, statistical and model uncertainty. Accordingly, the results of these studies can be considered only as indicative of the potential benefits of European financial integration. Nevertheless, the results of these and other studies underscore the validity of European policy on financial integration. All future proposed regulation will be accompanied by an impact assessment aimed at showing the economic benefits of the proposed measures.

²⁶ This estimate was based on first round effects only and did not take dynamic effects into account, which were expected to have generated a higher figure.

²⁷ London Economics (2002), "Quantification of the Macroeconomic Impact of Integration of EU Financial Markets" Available in the Commission web-site at: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/mobil/overview/summary-londonecon_en.pdf.

²⁸ Giannetti M., L.Guiso, T. Jappelli, M. Padula and M. Pagano (2002), "Financial market Integration, Corporate Financing and Growth", DG ECFIN Economic Paper N° 179. available at: http://europa.eu.int/comm/economy_finance/publications/economic_papers/economicpapers179_en.htm.

Annex I, Section II-Better regulation, transposition, enforcement and continuous evaluation

The benefits from financial integration can only be delivered if the European institutions, supervisory authorities and market participants can ensure that the existing rules are consistently applied and enforced. The Commission's priority measures to make this happen are outlined below.

Preparation of initiatives.

Open and transparent policy making

The Commission will continue to apply the most open, transparent and evidence-based policy-making in line with the Lamfalussy process. Thorough and wide consultation and economic impact assessments will continue to ensure that, where legislation is necessary, sound rules will be drawn up with clear and demonstrable added-value for Europe's markets and consumers. The Commission favours publishing all responses to open consultations. Summaries of consultation procedures will be drawn up by the Commission and published. Responses to the recent public consultation on the Commission's working paper²⁹ evaluating the Lamfalussy process³⁰, strongly endorsed the Commission's general approach.

Simplification

Although the Commission has tried to keep the FSAP legislative framework as simple as possible, there is room for improvement. Simplification and consolidation of the existing rules (codification) is a continuous objective and will be factored in when preparing any new piece of legislation.

Legal coherence

A robust and clear legal framework is necessary for the efficient operation of both financial market participants and the public authorities responsible for regulation and supervision. The Community framework of law for the European financial markets and services is now highly developed, increasing cross-border activity and integration. New market practices can sometimes raise uncertainties or discussions as to how the existing law will apply or as to how it should develop. The Commission has already put in place arrangements to identify and analyse these areas. For example, in January 2005 the Commission launched the Legal Certainty Group dealing with cross-border securities rights and transfers. In conformity with its aim of

²⁹ See "The application of the Lamfalussy process to EU securities markets legislation: a preliminary assessment by the Commission services"-SEC(2004) 1459.

³⁰ European regulatory and supervisory process via a four-level approach: (1) framework legislation adopted in co-decision (between Council and European Parliament) at "level-1", concentrating on the core political principles; (2) "level-2" implementing measures to fill in the details of "level-1" legislation subject to precise constraints fixed in that legislation; (3) day-to-day cooperation by national supervisors and regulators to ensure consistent implementation and enforcement; and (4) more effective enforcement of Community law.

promoting better regulation, the Commission will consider whether it should encourage more actions in this domain.

Full co-operation among the supervisory committees (CEBS, CEIOPS and CESR) is needed to ensure consistent application of European rules across the board. Also, further work on convergence of reporting, organisational and other requirements for businesses will help create homogenous business environments throughout the Union. Cooperation at level 3 must take place in a carefully modulated, open and transparent environment that fully respects institutional boundaries and the need for political accountability.

The Commission intends to carry out an exercise to read across the connected (existing and proposed) directives to ensure consistency and internal coherence of terminology and effect³¹. Launching a feasibility study in the securities area might be helpful to find out if over time all rules (at European, and also national level) can be fused in one body of consistent law, a “*Financial services rulebook*”. Some texts could be simplified, or even repealed; a number of reviews will be carried out (see below). If needed, changes to the legislation could be proposed – with the flexibility of the Lamfalussy process, this could be achieved in reasonable time.

Transposition

Regrettably, the rate of transposition by Member States within the agreed deadlines is worsening³² (for example in the transposition of the Market Abuse Directive). What can be done to improve the situation? The following actions could help.

Renewed political commitment

Member States should demonstrate their commitment by providing clear and detailed transposition tables-preferably in one of the working languages of the Commission³³. The Commission will enhance monitoring and control. To give visibility to the state of transposition, the Commission will be bringing forward an on-line FSAP transposition matrix – showing which texts have been implemented by the Member States, when and how, with hyper links to the Member States’ own texts. Where available, transposition tables will also be provided. A special chapter in the Internal Market Scoreboard³⁴, planned for July 2005, will be devoted to this.

Realistic deadlines for transposition

Allocating sufficient time to Member States and market participants to apply Community rules is important. In the future, more care is needed to work out the

³¹ See ‘European Contract Law and the revision of the acquis: the way forward’-COM(2004) 651- for an explanation of the development and role of the Common Frame of Reference in reviewing the contract law acquis.

³² An overview of transposition deficits will be put on the Commission’s website, see: http://europa.eu.int/comm/internal_market/en/finances/actionplan.

³³ See “Recommendation from the Commission on the transposition into national law of Directives affecting the Internal Market-SEC(2004) 918, 12.7.2004-suggesting that correlation tables should be attached to the notification letter.

³⁴ http://europa.eu.int/comm/internal_market

necessary time for implementation of Directives and the implementing measures. The Markets in Financial Instruments Directive is an example where the deadline for transposition needed to be extended after adoption³⁵-something that should be avoided in the future.

Transposition workshops

A continuation of transposition workshops with Member States and European regulators to iron out, *ex-ante*, the main problems by providing explanatory guidance to the Member States, regulators and markets if needed, while fully respecting the role of the European Court of Justice. The Member States have a duty under the Treaties³⁶ to implement and apply Community law. However, the Commission – as guardian of the Treaties – will remain vigilant in addressing any shortcomings and will launch infringement proceedings swiftly if this obligation is not carried out properly. At the same time, market participants and regulators should help the Commission identify any flagrant failures and address any shortcomings to national courts.

The Lamfalussy arrangements should also play an important role in the continuous monitoring of consistent transposition and effective enforcement. Peer group reviews, benchmarking and efficient mediation mechanisms within the level of the supervisory networks could help find agreement on implementation/enforcement problems and help raise standards and best practises. Good work has already been done by CESR in a number of areas (e.g. transitional provisions for UCITS III).

Mediation and alternative dispute resolving

However, at the same time, Europe needs to strengthen its enforcement mechanisms further – to ensure legal consistency and predictability. Mediation and alternative dispute resolution schemes, such as the already existing SOLVIT and FIN-NET networks³⁷, offer considerable potential. Other, additional complaints and mediation procedures – in particular within the supervisory committees (Lamfalussy level 3) need to be developed and could be very effective.

CESR's recent paper³⁸ illustrates a number of urgent day-to-day problems that CESR thinks could arise under Directives currently being agreed and implemented in the securities sector (e.g. how to supervise the conduct of business rules of an intermediary organised on a trans-national basis, with branches in several Member States; or how to apply a particular International Accounting and Financial Reporting Standard to a market operation). Similar problems could arise in other sectors, such as banking. For example, a branch could have a significant impact on financial stability in the host Member State – where the branch represents a major player – while being much less significant in size in the home Member State where it is supervised. Non-binding mediation is one idea – but further reflection is needed within

³⁵ The Commission came forward with a proposal for a one year extension – to be agreed upon by Council and European Parliament.

³⁶ EC Article 10.

³⁷ http://europa.eu.int/comm/internal_market

³⁸ http://www.cesr-eu.org/consultation_details.php?id=48

current institutional boundaries. Similar pan-European enforcement issues arise in the area of audit oversight.

Whatever alternative dispute solving mechanisms are developed, they cannot be a substitute for ultimate proceedings before the European Court of Justice.

Ex-post evaluation

While consistent transposition and enforcement of European legislation is key in creating the benefits of a level playing-field, the more fundamental question as to whether the rules actually achieve what they were meant to achieve must be addressed. The Commission will continue to report on an annual basis on the state of financial integration³⁹, also addressing competitive structures in Europe, the efficiency gains of integration and related financial stability issues.

With the FSAP having reached its closing chapter, the logical next step is to evaluate its impact on financial markets and institutions as well as on the consumers and users. *Ex-post* evaluation of the FSAP and of all new legislative measures will in the future be a top priority for the Commission. The Commission plans to carry out a full evaluation of the FSAP in the course of 2006-2008, when all measures are implemented and the empirical and possibly the first economic effects start to be measurable⁴⁰. The Commission will also carry out a number of reviews mandated by legislation adopted under the FSAP-*e.g.* on large exposures, own funds, commodities dealers, regulated markets and regarding the Financial Conglomerates, Insurance Groups and E-money Directives-, with a view to achieving greater coherence and more effective supervisory tools.

Not all measures need to deliver direct economic benefits. Measures can be needed to improve consumer protection, strengthen financial stability *etc.* However, if – over time – careful assessment and analysis reveal that specific legal texts have not worked – and will not produce their desired effect in the years to come – they will be modified or even repealed entirely. The Commission would be interested to learn from stakeholders which measures could be repealed and why.

Moreover, the Inter-institutional Monitoring Group⁴¹ has so far proved a useful, independent mechanism for evaluating progress on achieving the objectives of the Lamfalussy report. A new Group has recently been furnished with a mandate to provide annual reports until the end of 2007. The mandate has been expanded, in line with the extension of the Lamfalussy process, to cover banking, insurance and occupational pensions as well as securities law.

³⁹ http://www.europa.eu.int/comm/internal_market/finances/docs/cross-sector/fin-integration/sec-2004-559_en.pdf. Each year's report will focus on specific issues; in 2005 these issues will be reflected in special features on financial consolidation, retail financial services and new Member States.

⁴⁰ This exercise will require careful preparation and fine-tuned calibration. To that end, the Commission envisages the organisation of a workshop with economic experts in mid-2006.

⁴¹ Composed of 6 people, made up of 2 representatives nominated by the European Parliament, Council and the Commission respectively.

Challenges

Cross-border penetration of financial services and capital markets in Europe is increasing. Delivering efficient and effective supervision remains a key issue for the further development of the Single Market for financial services in Europe. The Economic and Monetary Union (EMU) and the FSAP, almost complete, have acted as catalysts for change. This poses **challenges** for supervisory systems, which remain nationally-rooted.

Financial systems have increased their interoperability and become more integrated, providing services across borders. Large firms have shifted from country-based structures to structures focused more on business lines with centralised management functions. There is demand for supervisory arrangements that better reflect the way in which risk is managed and business is done. In the integrating European market, effective supervisory cooperation is essential, both in terms of day-to-day supervision and in the event of a crisis. More consistency between regulators and supervisors is important to avoid market uncertainty. Firms are demanding more streamlined and less costly cross-border and cross-sectoral supervisory arrangements. Concerns exist about the lack of equivalent powers and tools in exercising European supervisory functions.

A three-step, evolutionary approach

Rushing into a debate on a future supervisory model for Europe without first laying down the necessary groundwork would be counter-productive and not deliver the desired results. Looking ahead at supervisory developments over the 2005-2010 horizon, an evolutionary approach is needed that strikes the right balance between ensuring effective supervision and financial stability, and minimising the regulatory burden for firms, systems and markets. The Commission proposes the following three steps:

Step 1: Agreement on overall policy objectives

The Commission's **policy objectives** for the coming five-year period are two-fold:

- to advance the **Lisbon agenda** by enhancing the **competitiveness** of EU financial markets and institutions. To the extent possible, activities should be subject to the same supervisory requirements both on a cross-border and cross-sectoral basis. All Member States must ensure in their implementation processes that their supervisors have the necessary powers to supervise and cooperate as required in the Directives. Avoiding unnecessary duplication in regulation and supervision will reduce industry burdens and foster expansion of cross-border financial services
- to maintain the **highest, most up-to-date standards of regulation, oversight and supervision** for EU financial institutions, systems and markets to ensure financial stability, market integrity and consumer protection. Supervisory requirements should accurately reflect the risks run in

the market while converged supervisory practices and powers are crucial to ensure a level playing field and to avoid regulatory arbitrage.

Step 2: Maximise current framework, identify gaps and develop existing tools

Convergence of supervisory practices in all financial sectors is one of the key functions of the recently established Lamfalussy process. The second Lamfalussy review expected in 2007 is a milestone in this regard. Existing supervisory tools and the potential of CEBS, CEIOPS, and CESR should be exploited to the maximum extent. All possibilities to cooperate under the existing framework should be pursued, within the contours of existing institutional boundaries and in full respect of ensuring democratic accountability. Factual evidence needs to be gathered to see whether and where there are difficulties in day-to-day supervision in the various sectors, the efficiency of current supervisory networks should be assessed and gaps effectively filled. Particular attention should be paid to cross-sectoral issues, by providing greater clarity to the roles and responsibilities of supervisors and through convergence of supervisory practices. In addition, a number of practical features could be developed to help improve supervision in European financial markets and to enhance cross-border regulatory and supervisory cooperation, e.g. common reporting templates, effective dispute settlement procedures etc. Future legislative proposals (e.g. post-trade and insurance solvency) will need to anticipate specific solutions for supervisory cooperation. More consolidated supervision is a legitimate demand from industry. However, this should be a long-term objective. We should give the new supervisory committees a few years before they deliver their full potential, instead of rushing into a more integrated supervisory system at a time when markets are not yet really integrated. Targeted EU-level action may be needed to underpin supervisory cooperation in the following **three strands**:

(i) Removing inconsistencies within and between Directives, paying particular attention to cross-sectoral issues. The Commission will review overlapping, conflicting or outdated supervisory requirements in the directives, e.g. whether exceptions to the home country prudential control principle are still justified. Regulation should set the ground rules for an environment that allows well-run firms to succeed without encountering unnecessary supervisory barriers. Present and programmed Directives could create overlapping or conflicting supervisory requirements (e.g. Financial Conglomerates, Insurance Groups and future Solvency Directives). Working with stakeholders, an ongoing cross-sector review of supervisory approaches will be carried out and any necessary adjustments made to ensure coherence, clarity and supervisory efficiency. However, changes should only be considered after sufficient practical experience and after having maximised the current supervisory potential.

(ii) Greater clarity in the roles and responsibilities of supervisors. Home country control remains the core concept for supervision in Europe. The role of supervisors is now slowly starting to follow the way in which firms organise and manage themselves. In banking, for example, the Capital Requirements Directive proposes in some areas decision-making powers for supervisors that apply also to subsidiaries in other Member States, thus avoiding multiple decisions and reducing burdens. Before extending these powers to other areas, the respective roles and responsibilities of supervisors need to be reinforced and a number of key underlying and interrelated

issues should be addressed (liquidity, crisis management, lender of last resort, deposit guarantees, and winding-up and bankruptcy proceedings). In insurance and securities markets, similar issues may require attention. As a matter of priority, work will commence with all interested parties to determine how to optimally address the nature, location and supervision of risks in cross-border operations.

(iii) Convergence of supervisory practices. The three supervisory committees (CESR, CEBS and CEIOPS) are focusing on promoting cooperation and seeking similar responses to similar issues (e.g. developing common reporting rules and formats to reduce regulatory costs, peer pressure/mediation, and sharing information and data). In doing so, any new differences between supervisory powers and approaches which could impede proper market functioning should be identified and addressed. Possible solutions are: a review of divergences stemming from national legislation; enhanced cooperation through Memoranda of Understanding; coordinated or joint investigations; or coordinated group supervision. This should be done in a transparent way that respects institutional boundaries and democratic accountability. All tools underpinning supervisory cooperation, including non-binding standards agreed between supervisors, must of course be fully compatible with binding European legislation and must not prejudice the political process.

Step 3: Development of new structures.

New structures should only be developed if all possibilities for cooperation under the current framework have been exhausted and if there is compelling evidence that, once fully implemented and developed, this framework cannot fulfil its financial stability and integration objectives or meet the requirements of European legislation.

Background

The Informal ECOFIN Council in September 2004 in Scheveningen (NL) discussed findings that suggest that cross-border acquisitions in Europe are less common in the financial sector (particularly banking) than in other sectors of the economy.

Eliminating or at least reducing unjustified barriers to cross-border investment and economic rationalisation within Europe will strengthen the competitiveness of the economy at large – and foster growth and job creation. However, consolidation is not an end in itself, and takeovers and mergers will not automatically produce improved economic performance. Rather, market-driven consolidation will enable European financial service providers to reach their effective potential and compete internationally – via economies of scale and scope.

Possible explanations

There are a number of possible explanations why in the financial sector cross-border acquisitions in Europe are less common, e.g. factors related to structural, cultural, language and taxation issues, which weaken the business case for consolidation. It was also suggested that inappropriate intervention by national supervisory authorities and political interference are reasons for banks' failure to consolidate significantly on a cross-border basis. This debate is not about the overall level of 'foreign' participation in individual Member States' financial sectors, which depends on a range of factors (such as profitability, cost effectiveness, etc.). It is rather about whether or not national supervisors use solely prudential criteria to assess the merits or demerits of a particular merger or acquisition. Supervision should not be misused for protectionist purposes.

The Commission's approach

In January 2005, the Commission issued a call for advice to CEBS notably on the criteria used by national supervisory authorities when reviewing acquisitions of qualifying shareholdings (cf. Article 16 of Directive 2000/12/EC). Many of these issues are also pertinent for other financial sectors, where similar provisions exist. In the insurance sector, the Commission issued a call for advice to CEIOPS on the "fit and proper" concept in December 2004. In the UCITS area, the industry is calling for cross-border mergers to be facilitated in order to increase size and reap economics of scale. Transparency in the bond market and how government debt markets function have also been raised as areas where integration would be beneficial. Cross-sectoral consistency will need to be checked regarding these outcomes.

In addition, the Commission will analyse the reasons for the low level of cross-border consolidation to date and investigate whether there are unjustified obstacles hampering the proper functioning of an internal market. In parallel, the Commission

will review the application of the Treaty-based freedom of capital movements (Articles 56-60) in the area of cross-border bank mergers and acquisitions⁴².

In particular regarding its ongoing review of Article 16 of the Banking Directive, the Commission considers that, at the very least, more clarity, transparency and disclosure are needed, based on a set of well-defined common prudential criteria. Supervisors ought to make explicit the criteria they apply when reviewing qualifying shareholdings and their decisions should be made within a reasonable timeframe.

Supplementary action through competition policy is an important complement to financial integration measures. In line with its proactive approach to enforcing antitrust rules, the Commission will undertake sectoral enquiries in the areas of retail financial services and business insurance, with increasing focus on market monitoring. The objective will be to implement selective competition screening, and in particular to enhance competition in certain European retail financial services markets. Special attention will be given to the identification of obstacles to the provision of cross-border services and entry barriers, both in the form of regulation as well as “typical” antitrust issues.

⁴² The Commission will present a factual report on obstacles to the ECOFIN Council by September 2005 along with recommendations stemming from its review of Article 16 of the Banking Directive. It also intends to prepare a Communication on the application of the Treaties based freedom of capital movements this summer.

Future enlargement and neighbourhood policy

The Commission will monitor carefully that candidate countries fulfil their responsibilities in the financial services area and assess whether they are ready to play their role as full members of the Union. As with previous accessions to the EU, the Commission intends to take a pro-active approach by asking candidate countries to apply existing rules already before their accession.

Regarding the countries with which Partnership and Cooperation Agreements are in force and which fall within the framework of the European Neighbourhood policy, the Commission will seek to ensure adherence to the main principles of the European rules.

Global dimension

Enhancing European influence on the global stage and ensuring the global competitiveness of the European financial sector should remain a priority. Financial services are a global business-developments in one jurisdiction have an impact on others.

Three regulatory objectives can be identified:

- (1) the need to remove barriers to open and competitive financial services markets worldwide and to ensure market access, based, where appropriate, on equivalent regulatory approaches
- (2) the need to manage major structural changes on the global stage – seeking cooperative solutions where possible
- (3) the need to protect the international financial system from instability, fraud and financial crime.

Good progress has been made in building open, *ex-ante* regulatory dialogues-exchanging information, identifying potential regulatory problems upstream and seeking mutually acceptable solutions. With the United States, a number of important regulatory understandings (e.g. on the cooperative model for the implementation of the Sarbanes Oxley Act and on financial conglomerates) have helped reduce transatlantic friction. Working as far upstream of the political process as possible to converge regulatory and supervisory principles minimises compliance and adjustment costs in the different jurisdictions.

Recently, the Commission has had a first successful macro-economic and financial sector regulatory dialogue with China – which will be repeated in the near future. A number of important areas for cooperation and regulatory dialogue in the financial services area have been identified, such as accounting and the experience with the Lamfalussy regulatory model. The Commission also would like to deepen financial relations with Japan, and, if possible, also with India over the next five years.

The Commission is committed to an ambitious opening of global financial services markets, as modern and efficient financial markets are a prerequisite for further economic development in these countries. This commitment will therefore be reflected in the WTO negotiations on financial services.

The Commission would like to deepen further these regulatory dialogues, more particularly the EU-US dialogue which is already well on track – working closely with the Member States, the European Parliament and the private sector. In the Commission's view, the informality and practicality of the dialogue are proven strengths. The current participants should thus not be changed – although experts could be included on an *ad-hoc* basis.

Important themes for the EU-US regulatory dialogue in the coming years are:

- work towards equivalence/convergence between IAS and US-GAAP – agreeing a roadmap and timetable are now urgent. The Commission intends to take a decision on equivalence of the major third-country accounting systems (required under the Transparency and Prospectus Directives) end 2006 or early 2007
- facilitate deregistration from US securities exchanges
- increase co-operation with the US insurance supervisors and remove collateral requirements for EU reinsurers
- ensuring that the Basel Capital Accord (in Europe the Capital Requirements Directive) is implemented on time and in a way that effectively delivers a level playing field between Europe and the US
- cooperation on a policy response for Credit Rating Agencies⁴³
- work toward a cooperative model in supervising auditors (in cooperation with the US Public Company Accounting Oversight Board)
- closely follow the Securities and Exchange Commission's market regulation review and facilitating placement of trading screens of EU exchanges in the US
- look into the governance, financing and participants of international standard setting bodies.

⁴³ See also Section 3.1.

Annex I, Section VI – Asset management

Alongside pension funds and insurance companies, investment funds play an increasingly important role in European financial markets-mobilising household savings and channelling them towards productive investments. The European fund industry currently manages some € 4.7 trillion of assets on behalf of a growing segment of the European population-in some Member States, over 20% of the adult population hold UCITS⁴⁴. A cost-effective fund industry will diversify risk more efficiently, allow retail investors to earn higher returns and make capital available for investment projects.

Investment funds will assume greater importance as public sector pensions remain under funding pressure and occupational pension funds shift to a defined-contribution basis. Small differences in net return on investments in funds can make a huge difference to the accumulated value of capital at pay-out date. A cost-efficient fund industry, where gains are passed on to end-investors, can be part of the solution to Europe's pension deficit.

The 1985 UCITS Directive seeks to facilitate the cross-border offer of investment funds to retail investors. It has provided a focal point for the development of the fund industry in Europe. However, cross-border sales remain constrained: the 'product passport' continues to encounter difficulties and fund managers have not been able to export their expertise. UCITS legislation may entail significant missed opportunities for the industry if it does not provide for effective exercise of other single market freedoms by fund managers, or respond to the reality of a fast developing business. This may translate into higher costs and a more limited range of investment opportunities for investors.

The Commission services will publish a comprehensive review of UCITS legislation this summer. This will identify concrete steps to improve consistent transposition of existing UCITS legislation and to ensure that it delivers its intended effects. The focus will be on consolidating and enhancing the UCITS framework. However, the growing importance of this business warrants a longer-term reflection on whether the UCITS framework is capable of harnessing the full potential of this industry-taking into account the need for appropriate protection of retail investors-or of responding to profound structural changes affecting the asset management business

On the basis of this review, the Commission services will prepare a Green Paper on asset management for publication in July 2005.

⁴⁴ UCITS are harmonised collective investment undertakings that can operate throughout the EU.

Retail Financial Services integration is needed

The post-FSAP stocktaking process identified the market for retail financial services as an area requiring further attention. A number of important factors have increased the need to consider encouraging future integration in the retail financial services markets:

- the introduction of the **euro** has resulted in price transparency and exchange rate stability
- **technological innovations**, such as Internet, are providing new opportunities to sell financial services at a distance and hence cross-border
- increased **consumer mobility** of European citizens is driving demand for efficient cross-border financial services⁴⁵
- there is a growing need for more efficient long term financial services products to complement **state welfare provision**.

The way forward

However, integration of retail markets is complex and demanding. Product characteristics, distribution systems, consumer protection, contract law, differences in consumption culture or other economic or structural realities play a more prominent role in this area – and create considerable complexity for cross-border supply.

Integration of retail financial services should not only enable consumers to purchase products cross-border, but also facilitate the sale of products, developed in one domestic market, throughout Europe without the need for substantial modification. This would deliver more choice and better prices to consumers.

The Green Paper should help to identify the most significant cross-border barriers and risks for consumers so that the Commission can carefully prioritise a limited number of actions where there is a business case for further retail integration and tangible results can be achieved.

Supplementary action through active application of competition policy is therefore important. Accordingly, the Commission will undertake sectoral enquiries, with a focus on market monitoring (see Section 3.3 of the Green Paper and Annex I, Section IV).

⁴⁵ For an analysis of factors which affect consumers' propensity to buy from firms in another country see Optem survey on cross-border shopping for financial services carried out for the Commission, available at http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_int/fina_serv/cons_experiences/index_en.htm

Future measures should be based on an appropriate policy mix between harmonised rules and mutual recognition. Such measures must neither erode well-founded consumer protection measures, nor stifle or distort competition.

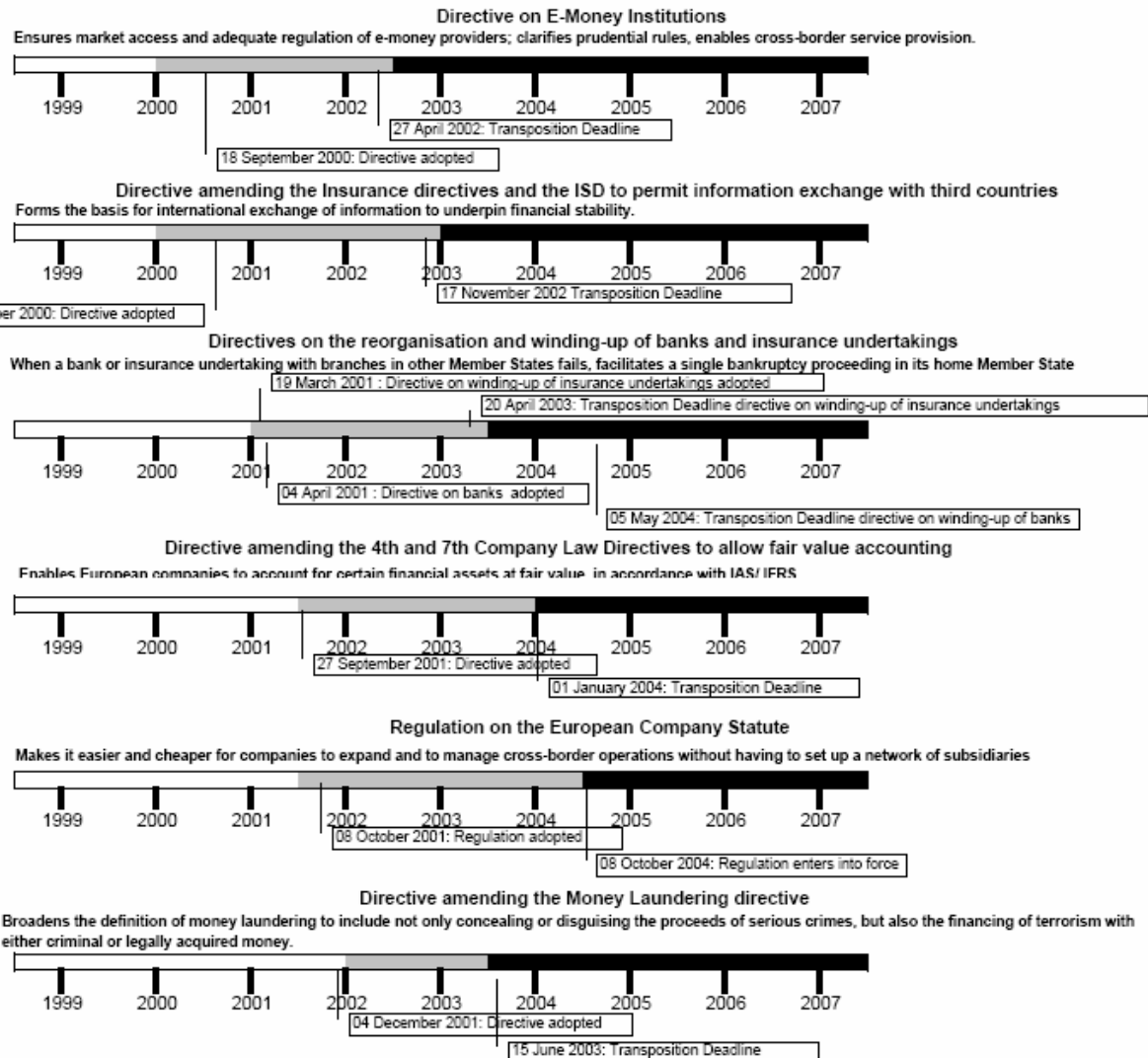
The consumer perspective

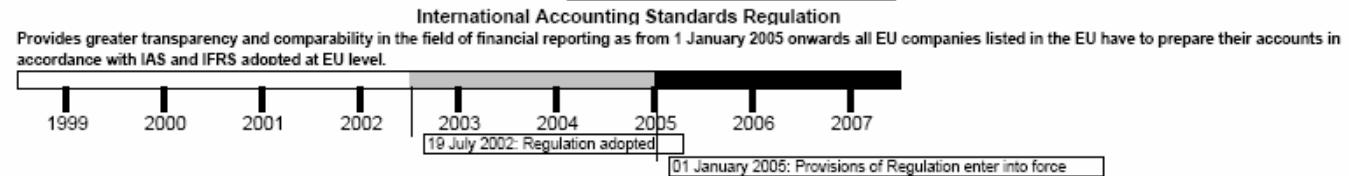
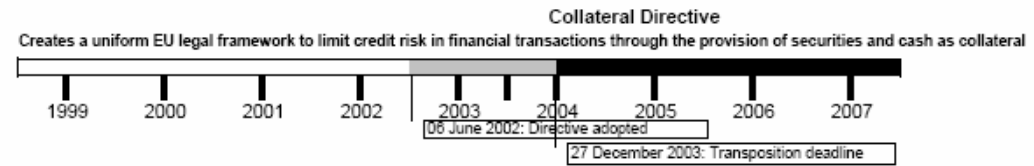
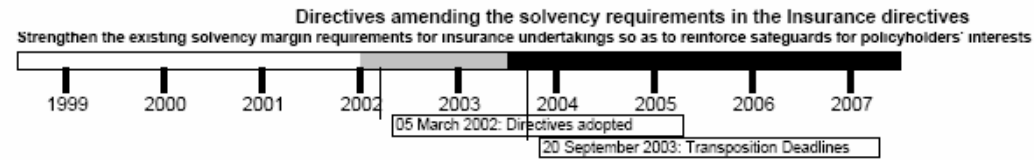
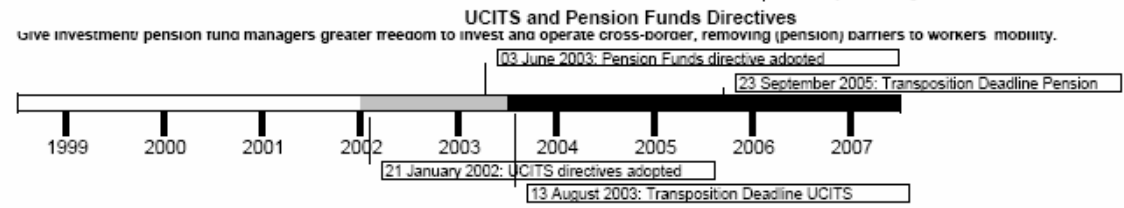
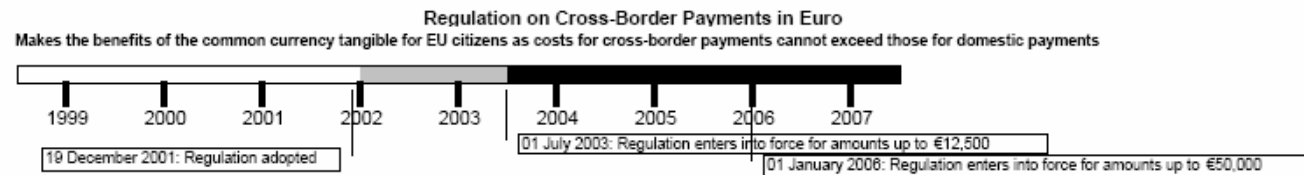
The Commission is committed to listen to all interested parties before coming up with new initiatives. The Commission is committed to ensure the consumer and user perspective is heard⁴⁶, and that the consumer interest is prominent in the major debates. The consumer and user perspective can be further developed with the help of representative organizations which need to continue efforts to improve their organisation and their knowledge and experience in the area of financial services. Additional action to promote and support consumer awareness might be needed – starting at Member State level.

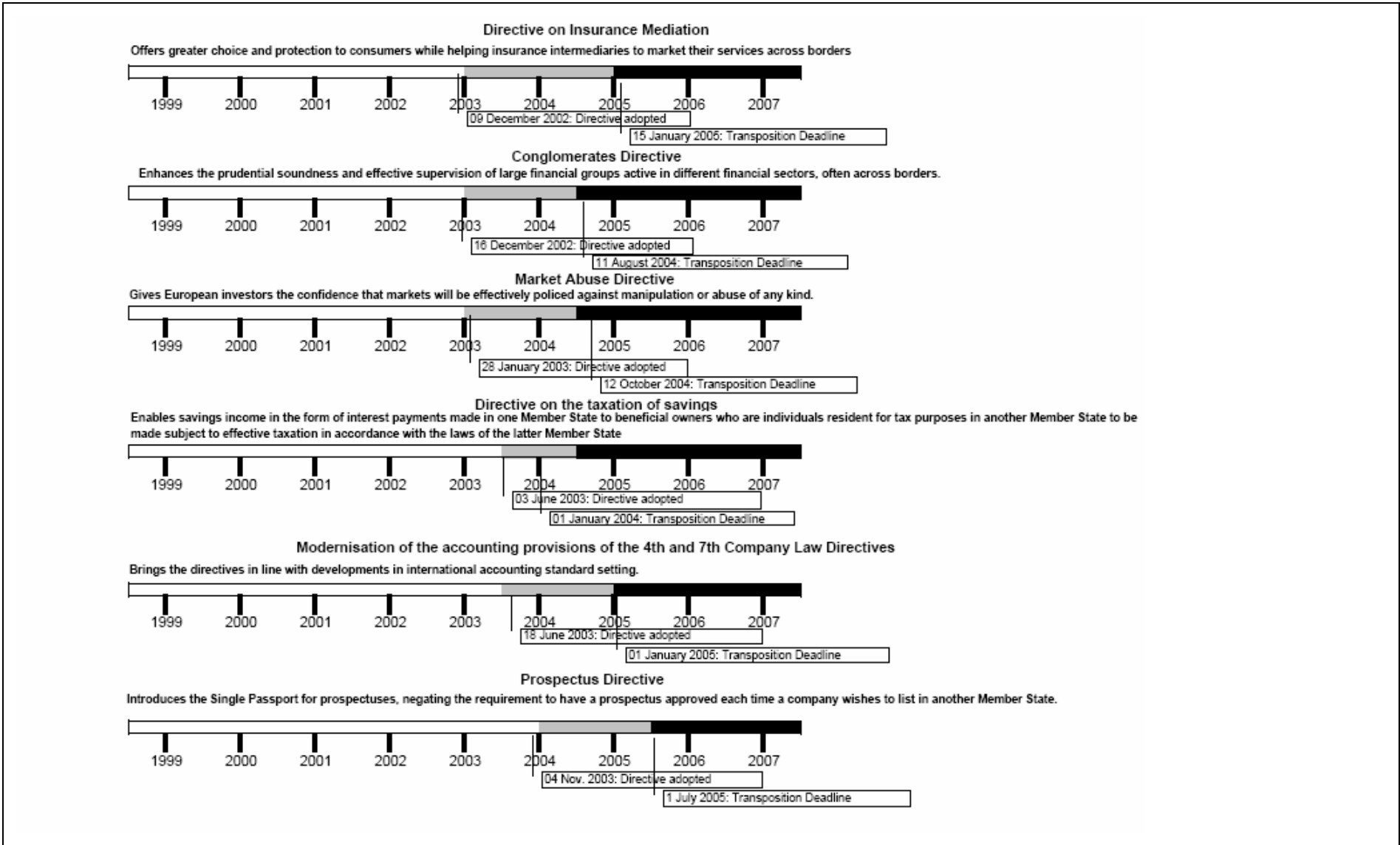
European legislation emphasises the importance of information provision. However, unless consumers themselves develop the skills and knowledge needed to understand increasingly complex financial products, consumers cannot make well-informed (investment) decisions on the basis of this information.

Redress systems could help to increase consumer confidence in the market so that the full benefits of integration can be realized. The out-of-court complaints network for financial services, FIN-NET, already provides some assistance for cross-border disputes.

⁴⁶ One of the initiatives already taken is the establishment of the FIN-USE forum of financial services experts, providing the Commission with valuable input from a user perspective, see http://europa.eu.int/comm/internal_market/finservices-retail/finuse_en.htm.

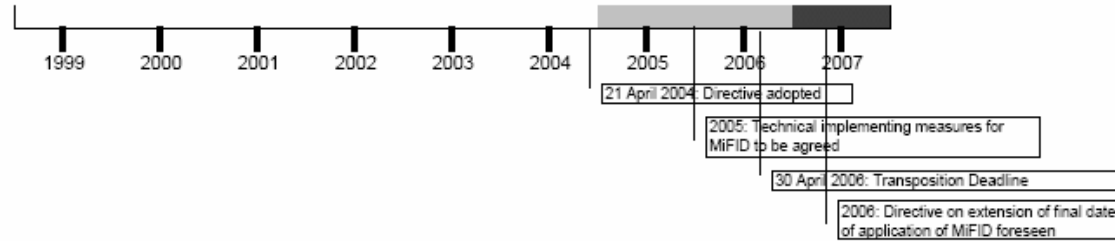

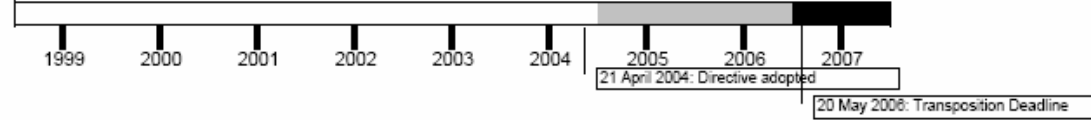
Markets in Financial Instruments Directive

Creates fair competition between exchanges and banks wishing to internalise securities orders; improves pre-trade transparency, order execution and the price of securities trading.

Take-Over Bids Directive

Offers transparent pan-European rules for the conduct of takeover bids to the benefit of shareholders, employees and all interested parties.

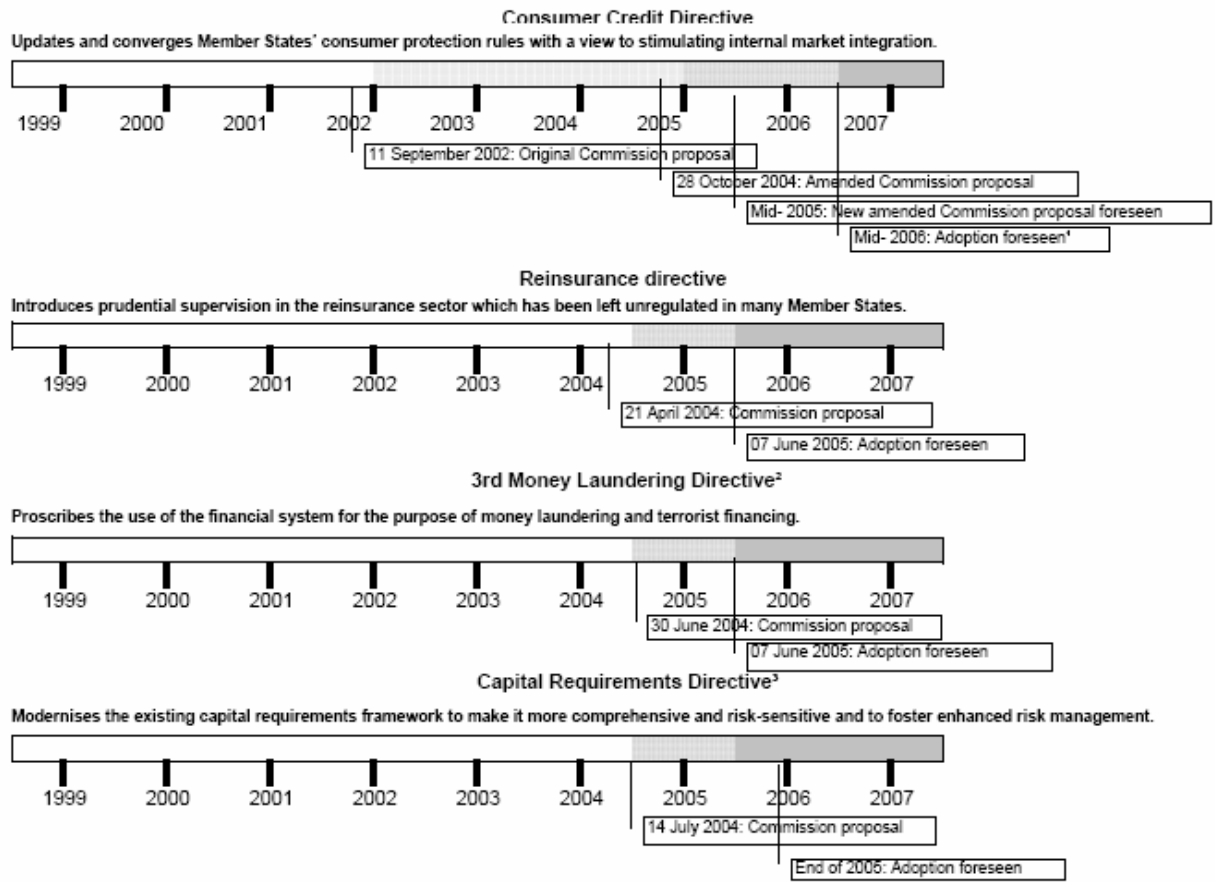

Transparency Directive

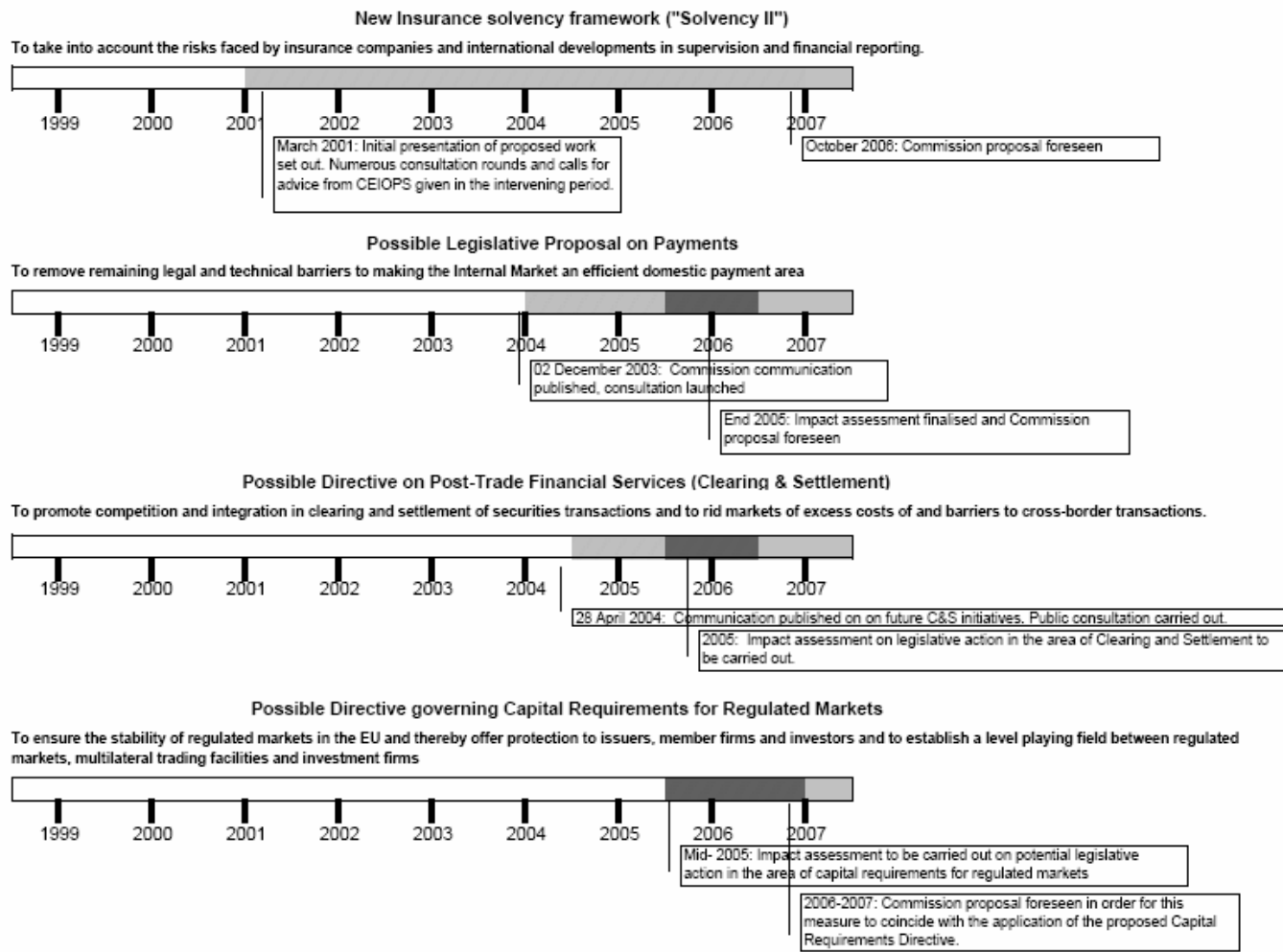
Raises the quality of information available to investors on companies' performance and financial position as well as on changes in major shareholdings.

(ii) Timeline for Completion of Ongoing Legislative Proposals

(1) These proposals are currently discussed in the Council and European Parliament, and are anticipated to be passed at a single reading.
 (2) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004
 (3) A general approach was adopted by the ECOFIN council on 07 December 2004

LT

LT